

theri struuntur. Et inter ceteros quidam, qui se
Imperatoris Cancellarium esse dicit, Lutherum
Vuitebergæ amanter compellat, cumq; solus esset
cum Luthero, inquit, Miror, cur manum porri-
gas, Luthere, unicuiq; ad te accedenti? ego certè
solus iam tecum sum, quid si quis te globo petat,
aut gladio confodiat, aut alio modo interficiat?
Hoc, inquit Lutherus, si tu faceres, moriendum
tibi iure talionis, & ut homicida, supplicium sub-
eundum esset. Ille rursus, Certè si facerem, quod
possem, Pontifex me in Diuorum numerum re-
ferret, tibi verò ut hæretico euenisse id, quod me-
ruisti, pronunciaret, teq; damnatorum numero
aggregaret. Lutherus satis sibi dictum esse ratio-
cinans, vocat ministrum. Ille vero subducit se sta-
tim, & Vuitebergæ discedit. Ad hoc tempus,
mittuntur literæ Vratislauia, quibus monetur
Lutherus, ut sibi caueat, conductum enim pecu-
niæ summa multa & instructum esse quendam, ex
Polonia Vitebergam missum, ut is Lutherum
veneno tollat, eumq; esse Doctorem celebrem &
eruditum, mathematicum excellentem, carum
& gratum eruditissimis quibusq;. Fuit is Vuite-
bergæ in autoritate non vulgari, & insinuauit se in
amicitiam, & familiaritatem præcipuorum, ita,
ut etiam cum Luthero cuperet familiariter con-
uersari. Repulsam autem passus, & se in suspicio-
ne esse animaduertens, clam aufugit. Lutherus
tyrannidem publicam, & insidias, calumnias, &
mendacia